

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010654
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2213010654.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovanej M. X., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. a/ Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.10.2016, sp. zn. 1T/167/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2017 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej M. X., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovaná M. X. je povinná zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodenému H. X. vo výške 30.094,69 Eur.

Rozsudok odôvodnil okresný súd v rozsahu č.l. 193.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že v intenciách uznesenia odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú k náhrade spôsobenej škody poškodenému H. X. vo výške 30.094,69 Eur, keďže výška škody uplatnenej poškodeným bola súčasťou popisu skutku uvedeného v rozsudku zo dňa 10.02.2016, ktorým obžalovaná bola uznaná vinnou pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. a/ Trestného zákona. Zároveň uviedla, že na tom nemení nič ani tá skutočnosť, že obžalovaná je nezamestnaná, nemá žiadny príjem, z ktorého by vedela poškodenému uhradiť spôsobenú škodu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie obžalovaná M. X. č.l. 191 spisu.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaná v písomne podanom odvolaní zo dňa 23.06.2017 krajskému súdu doručené 26.06.2017 uviedla, že žiada, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/167/2013 zo dňa 19.10.2016 vo výroku o náhrade škody. Nesúhlasí s tým, aby bola zaviazaná k náhrade škody, nakoľko predmetnú škodu poškodenému nespôsobila a nemohla spôsobiť nakoľko jej konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. a/ Trestného zákona.

Je pravda, že I. stupňovému súdu priznala svoju vinu a oľutovala svoje konanie na základe čoho bola uznaná za vinnú zo skutku uvedeného v obžalobe, no k svojmu priznaniu bola usmernená svojou vtedajšou obhajkyňou s tým, že po priznaní jej bude uložený podmienený trest odňatia slobody namiesto nepodmieneného. Pod tlakom okolností uvedené priznanie nakoniec učinila. Obhajkyňa dostatočne nevysvetlila, že v prípade uznania viny bude v odsudzujúcom rozsudku taktiež zaviazaná

k náhrade škody uvedenej v obžalobe, a o tejto skutočnosti ju vôbec neinformovala. Ak by uvedenú skutočnosť dodatočne ozrejmila, nikdy by pred I. stupňovým súdom neurobila vyhlásenie o tom, že z predmetného skutku je vinná a v predmetnom konaní by radšej zvolila cestu svojej aktívnej obhajoby. Má za to, že v danom prípade sa do tejto situácie dostala v dôsledku neodborne vykonanej obhajoby svojej osoby a preto nie je ochotná zaplatiť predmetnú škodu. Vzhľadom na to, že v oblasti Trestného práva je laik, mala absolútnu dôveru k svojej advokátke avšak táto jej nedostatočne vysvetlila všetky možné následky pre prípad uznania viny v predmetnom trestnom konaní.

Taktiež znalecký posudok vypracovaný v predmetnej veci nemožno považovať za objektívny, nakoľko pribratý znalec je podľa jej názoru nemohol správne ohodnotiť hodnotu niektorých vecí a to s poukazom na neexistenciu dokladov o ich obstaraní a taktiež neexistencii ich konkrétneho opisu typu, značky.

S poškodený pred spáchaním domnelého skutku dlhoročne zdieľali spoločnú domácnosť pričom časť vecí do nej obstarali spoločne a podstatnú časť zadovážila z vlastných prostriedkov. Domnieva sa, že v prípade riadne vykonaného dokazovania by spoľahlivo dokázala, že predmetného zločinu sa nemohla dopustiť a preto nemieni nahradiť ani predmetnú škodu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju prieskumnú povinnosť § 317 odsek I Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie a to v neprítomnosti obžalovanej M. X., ktorá podaním zo dňa 23.06.2017, súdu doručenému 26.06.2017 žiadala, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jej neprítomnosti.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že len ľutuje, že nežiadal zaplatenie 100.000 Eur.

Z obsahu pripojeného spisu okresného súdu odvolací súd zistil:

? prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede podal dňa 03.09.2013 obžalobu na M. X. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. a/ Trestného zákona;

? obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2016 (č.l. 155-157 spisu) urobila v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súčasne okresný súd podľa § 257 odsek 4, odsek 5 Trestného poriadku a § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej a vyhlásil dokazovanie za skončené;

? poškodený H. X. si v prípravnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody a to pri výsluchu dňa 13.05.2013 vo výške 100.000 Eur;

? na hlavnom pojednávaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 30.094,69 Eur;

Predmetnou trestnou vecou sa už odvolací súd zaoberal a to svojim uznesením zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 6To/21/2016, kedy rozsudok vo výroku, ktorým bol poškodený H. X. so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 odsek 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Okresný súd postupoval v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 6To/21/2016 keď obžalovanú v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal k náhrade škody spôsobenej poškodenému H. X..

Poškodený H. X. si riadne a včas v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody a to pri výsluchu dňa 13.05.2013 vo výške 100.000 Eur, ktorý následne na hlavnom pojednávaní upravil a uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 30.094,69 Eur, teda poškodený v zmysle § 46 odsek 1 Trestného poriadku uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas. Zároveň je potrebné skonštatovať, že výška spôsobenej škody je súčasťou opisu skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, ktorým bola obžalovaná M. X. uznaná za vinnú zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. a/ Trestného zákona.

Ďalšími dôvodmi odvolania obžalovanej sa krajský súd nezaoberal, pretože v zmysle ustanovenia § 257 odsek 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods.1 písm.c) a navyše rozsudok okresného súdu je vo výroku o vine a treste obžalovanej právoplatný dňom 10.02.2016, kedy sa obžalovaná po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní vzdala práva na podanie odvolania (č.l. 157 spisu).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.